Διάλογος Αγίου Ανδρέου διά Χριστόν Σαλού με έναν ομοφυλόφιλο

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιουλίου, 2013

Ο ακόλαστος ευνούχος

Ενώ καθόταν μπροστά στην είσοδο (ο όσιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός), πλησίασε κάποιος νεαρός ευνούχος, θαλαμηπόλος ενός πλουσίου. Το πρόσωπό του ήταν ρόδινο και το δέρμα του λευκό σαν χιόνι. Ήταν ωραίος, μάλλον ξανθός, υπερβολικά μαλθακός και μύριζε από μακριά αρώματα. Με τον Επιφάνιο ήσαν πολύ αγαπημένοι, ήσαν γείτονες και συνομήλικοι. Κρατούσε στο χέρι τριάντα χουρμάδες που φαίνονταν σαν ξερά σύκα. Βλέποντας τον όσιο γυμνό, απόρησε και ρώτησε ταραγμένος:

-
Αγαπημένε μου Επιφάνιε, ποιός είναι αυτός; Γιατί γυρίζει γυμνός μέσα στο αφόρητο κρύο και μοιάζει θαλασσοδαρμένος;

-
Δεν ξέρω, φίλε μου, τι να σου πω. Τον νου του πάντως τον έχει αιχμαλωτίσει ο πονηρός και γυρίζει σαν τρελλός. Γι' αυτό όλοι οι δαιμονισμένοι γυρίζουν με σχισμένα ρούχα, χωρίς να αισθάνωνται το κρύο ή τον καύσωνα.

Μίλησε έτσι, επειδή δεν ήθελε να αποκαλύψη την αρετή τού δικαίου. Ο ευνούχος τότε ηρέμησε, συμπάθησε τον όσιο σαν φτωχό και του πρόσφερε όσους χουρμάδες είχε:

-
Δέξου για την ώρα αυτά, του είπε, δεν έχω τίποτε άλλο.

Ο όσιος όμως, που με τους νοερούς οφθαλμούς έβλεπε την κατάστασι της ψυχής του, τον κοίταξε βλοσυρά και του είπε:

-

Οι σαλοί δεν δέχονται δώρα από κωλο-φωνίους [Με τη σύνθετη αυτή λέξι ο όσιος εννοεί
τους ομοφυλόφιλους, κάνοντας συγχρόνως λογοπαίγνιο με το φυτό κολοφώνιο (είδος λαχάνου)].

Εκείνος
δεν κατάλαβε και είπε:

-
Πραγματικά είσαι τρελλός. Βλέπεις χουρμάδες και τους λες κολοφώνια;

-
Φύγε δόλιε! του απαντά ο μακάριος. Πήγαινε στον κοιτώνα τού κυρίου σου να κάνης μαζί του τη βδελυρή αμαρτία των Σοδομιτών, και θα σου δώση και άλλους χουρμάδες. Ταλαίπωρε! Τις ακτίνες τής βασιλείας τών ουρανών δεν τις βλέπεις. Την αγριότητα της κολάσεως δεν την γνωρίζεις. Τον άγγελό σου τουλάχιστον, που σ' ακολουθεί
σαν χριστιανό, δεν τον ντρέπεσαι; Αχ, να ήξερες τι τιμωρία σε περιμένει, ακάθαρτε, που συχνάζεις σε απόμερες γωνιές μαζί με άλλους και κάνεις πράξεις **αφύσικες**, που ούτε οι σκύλοι και οι
χοίροι ούτε τα ερπετά και τα φίδια τις κάνουν! Ποιός σου τα έμαθε αυτά; Κρίμα στα νιάτα σου! Σε πλήγωσε ο σατανάς και σε γκρέμισε αγέρωχα στα τρίσβαθα του άδη. Πρόσεξε! Μην προχωρής περισσότερο, για να μη ρίξη φωτιά ο Θεός και σε κάψη πρόωρα κι έτσι από τη μια φωτιά πέσης στην άλλη, της κολάσεως.

Ο
ευνούχος άκουσε και έφριξε. Το πρόσωπό του κοκκίνισε.

-
Αλλοίμονό μου του άθλιου, ψέλλισε καταντροπιασμένος.

-
Τί έπαθες αγαπητέ μου; ρώτησε ο Επιφάνιος. Γιατί ντράπηκες και κοκκίνισες έτσι; Δεν σου είπα ότι αυτός είναι τρελλός και λέει ό,τι φθάση; Πάντως για ό,τι απ' αυτά που άκουσες σε ελέγχει η συνείδησίς σου, φρόντισε να το διορθώσης και να μην περιφρονήσης τα λόγια του. Είσαι νέος και ο σατανάς είναι φοβερός. Μας σπρώχνει να κάνουμε την αμαρτία όχι για τίποτε άλλο, αλλά για να έχη κι εμάς μέσα στη φωτιά
τής κολάσεως και να παρηγορήται.

Ο
ευνούχος, ύστερα απ' αυτά που άκουσε, ανεχώρησε. Τότε ο Επιφάνιος βοήθησε τον

όσιο
να σηκωθή και πήγαν στο δωμάτιό του. Εκεί βρήκαν έτοιμο το τραπέζι και κάθησαν να
ευφρανθούν. Μετά το φαγητό ρώτησε ο Επιφάνιος:

-
Γιατί, σεβαστέ μου φίλε, μίλησες τόσο απότομα στον αγαπητό μου;

-
Επειδή είναι φίλος σου, γι' αυτό του μίλησα έτσι. Αν δεν ήταν, δεν θα άκουγε ούτε μία λέξι. **Σκοπός μου δεν είναι να ελέγχω**
τους αμαρτωλούς, αλλά να τρέχω στον ίσιο δρόμο που οδηγεί στον ουρανό.

-
Γνωρίζω κι εγώ τα σχετικά με τον ευνούχο, είπε ο Επιφάνιος. Αφού όμως ο καημένος είναι δούλος και βιάζεται από τον κύριό του, τί μπορεί να κάνη;

-
Το ξέρω, είπε ο όσιος, καταλαβαίνω τη θέσι του. Ο δούλος όμως πρέπει να εξυπηρετή τον αφέντη του μόνο στις υλικές του ανάγκες, όχι στα έργα τού διαβόλου και στις άτιμες πράξεις του, και μάλιστα σ' αυτό το καταραμένο, το σιχαμερό αμάρτημα που ούτε στα ζώα το συναντάμε! Γιατί λοιπόν ο άνθρωπος να μην αισθάνεται τη δυσωδία αυτής της ακαθαρσίας και να μην την αποστρέφεται;

-
Όταν ο αφέντης, είπε πάλι ο Επιφάνιος, προστάξη τον δούλο να κάνη κάποια υπηρεσία
είτε σωματική είτε πνευματική είτε ακόμη και αμαρτωλή, κι αυτός δεν υπακούση, ξέρεις τότε τι κατάρες τον περιμένουν, τι ξύλο, τι απειλές και πόσα άλλα δεινά;

-
Αυτό, παιδί μου, είναι το μαρτύριο του
**Χριστού. Αυτό εννοούσε ο Κύριος όταν έλεγε: «*Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστιν η βασιλεία*
των ουρανών»** (Ματθ. ε ' 10). **Αν**
οι δούλοι δεν υποχωρούν στη σιχαμερή σοδομιτική επιθυμία των κυρίων τους, είναι
μακάριοι και τρισμακάριοι, γιατί τα βασανιστήρια που θα υποφέρουν θα τους
κατατάξουν στη χορεία των μαρτύρων.

(Απόσπασμα από το βιβλίο «ΑΓΙΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ», εκδ. ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ)